

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnističu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dr. Adolf Fischhof.

Priobčili smo zadnjič senačni članek, katerega objavila je „Wr. Allg. Zeitung“ in o katerem je vse mislilo, da sta mu za kuma bila gg. Plener in Suess. A ta dva sta molčala, ž njima pa tudi vsi drugi politiki, katerim se pripisuje merodajen vpliv na omenjeni časopis in katerega uredništvo je samo spisalo na svoj „risico“ navedeni članek. Kakor v opravičevanje prinaša „Wr. Allg. Zeitung“ dopis dr. Fischhofa, ki odobruje oni članek. Dr. Fischhof pripada še starej gardi od l. 1848., je pravi svobodnjak, mož čistih rok in obče pripoznan politik, vendar, ker njima nikake stranke za seboj, je tudi ta izjava, kakor njegova znana brošura, in sestanek v Emmersdorfu l. 1878. le platonične vrednosti.

Dr. Fischhof piše mej drugim:

„Nekak opomin k spravi pač leži v položaji ustavoverne stranke. Govor, ki ga je govoril baron Walterskirchen v slovo, dihal je spravo. Ali bode blagi in visokonadarjeni zastopnik iz Štajerske ostal osamljen? Delj časa težko. Parlamentarni dogodki najnovejšega časa pač niso taki, da bi mogli ustavovernej stranki vzeti pogum, ker se pomen Nemcev ne more odreči; a taki so, da jih napravljajo trezne. In kakor bi bila žalostna izguba poguma, tako veselo bi bilo streznenje, kajti strast ne pelje, marveč zapelje; in v marsikaj je uže zapeljala, kar Nemcu-Avstrijcu nij prineslo ni slave ni koristi.

Po govorih burnega ruskega generala, ki so vso Evropo z nemirom napolnjevali, postavila se je nam zopet jedenkrat nevarnost živo pred oči, s katero nam panslavizem stalno preti. Ne malo publicistov in parlamentnih govornikov pač trdi, da more Avstrija namere panslavizma le s tem uničiti, če da državnemu življenju izključno nemško barvo. Je li ta trditev resnična? Kar panslavizem namerava, po

čemer hrepeni, je vladarstvo ali vsaj protektorat vzhodnih Slovanov nad vsemi zapadnimi in južnimi Slovani, torej tudi nad dvajsetimi milijoni našega cesarstva. In to, kar se priporoča kot protisredstvo, meri le na to, da se narodni interesi Nemcev-Avstrijcev postavijo na prvo mesto, da se na javno mnenje Nemcev v Avstriji izključljivo ali vsaj po večjem jemlje ozir, da se torej narodne težnje in čustva naših slovanskih rodov prav nič ali le malo jemljó v poštev, da njihovo javno mnenje na našo notranjo in vnanjo politiko ne vpliva. Se ne pravi to, naše Slované s preziranjem delati nezadovoljne in jih pripraviti do silno nevarne izkušnje, če Rusija kot zaščitnica njihove narodnosti, kot njihova rešiteljica iz poniževalnega položaja, proti Avstriji stopi v vojno? Odvrača se, da bi bila izdaja samega sebe, če bi se Nemec odpovedal svojej vladajočej ulogi, svojej kulturnej nalogi in blaževalnej misiji svojega jezika v podunavskem cesarstvu. A tu ne gre za odpovedbo misije, marveč za to, da se izbero zdanjemu gibanju idej primerna nova sredstva, s katerimi se izpolni. Nemec v Avstriji more svojo nalogo izpolniti ali s silo, ali z zvijačo ali z modro in blagovoljno prijaznostjo. Da bi mogel izvrševati jo s silo, manjka mu prevlade po številu izven in torej tudi v parlamentu. Zvijača nij orožje, katero ume Nemec rabiti; Slovan ga prekosi glede lukavosti. Blagovoljnost je torej jedina, katera vladana po modrosti, mu more zopet dati vpliv in mu ga stalno zagotoviti. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. aprila.

Volilni odbor českega konservativnega veleposestva postavil je za kandidata Ivana Nad-

hernyja pl. Borutina za volitve, ki se bodo vršile v 15. dan maja. V volinem oklici se opominajo volilci, da si so se izrekli liberalci, da se zdrže volitev, naj se obilo udeležé volitve.

Stalnim referentom pri državnem sodišču izvoljen je bil dr. Vinc. vitez Haslmayr, dvorni svetnik pri najvišjem sodišču.

Dunaiski listi pečajo se zdaj silno mnogo z zatožbo zaradi požara gledališča na Ringu. Zatoženih je osem osob. Razprava bode pokazala, kdo je največ zakrivil to grozno nesrečo, ki je uničila 400 ljudij.

Z Jugo se poroča telegrafčno v „N. fr. Pr.“ dne 24. t. m.: Namestnik fml. Jovanovič potoval je, vračajoč se iz Spice in Buduve, ne da bi obiskal Boko, v Dubrovnik. Zastopi občin Buduve, Majne, Poborijev in Brajče čakali so ga v obilem številu v pristanišči Buduve. Fml. Jovanovič je nagovoril zastopnike občin in na ta ogovor sledili so burni živoklici in zastopniki so zatrjevali namestniku svojo udanost do cesarske hiše in pokornost zakonu.

Vnanje države.

Nekateri listi poročajo, da je grof Ignatjev demisijsiniral. Tej vesti pa se ne sme prepisavati prehitro preveč vere, kajti izmislili so si jo skoro gotovo le oni, ki bi radi ga odstranili.

Grška zbornica dala je ministerstvu Komunduros nezaupnico, ker je turško-grško pogodbo podpisalo.

Pruski poslanik pl. Schlözer bil je v avdijenci pri papeži. To je baje dobro znamenje in papež se je neki sam izrazil, da je prag do „verskega miru“ uže napravljen in da ga zelo veseli, da se bode razmerje mej Prusijo in Vatikanom napravilo prijazno.

V angleškeje zbornici predložil je Gladstone budget. Ta izkaz kaže, da je prebitek nekoliko manjši od prejšnjih let. To bodo nasprotniki porabili in metali kamenje nanj, češ, da ne zna gospodariti z državnim premoženjem.

Iz Dublina se poroča, da se je Parnell vender vrnil zopet v zapor.

Francozi napravili so načrt, kako organizirati Tunezijo.

LISTEK.

Aleksander Sergjejevič Puškin in njegove poezije.

(Predavanje g. Ivana Hribarja.)

(Dalje.)

Grof Voroncov, kateremu je bil Puškin pri delju, bil je jeden izmej tiste množice ruskih plemičev, ki mislijo, da je narod le za to na svetu, da oni morejo vladati nad njim. Da si sam Rus, vender nij spoštoval nič domačega, temveč obožaval tuje. On in njegova okolica obnašala se je nekako aristokratsko pretirano. Puškin pa blaziranosti nij mogel trpeti. Spisal je tedaj na grofa Voroncova pamflet, kateri se je hitro razširil po Odesi. Vsled tega je bil leta 1824. suspendiran v službi, izgnan na posestvo njegove matere v Mihajlovskoje ter postavljen pod policijsko nadzorstvo.

On tega niti najmanj nij obžaloval, temveč ljubo mu je celo bilo, da se je na tak legak način iznebil oklepov službenega življenja. V Mihajlovskem nadaljeval je še z večjo marljivostjo svoje študije. Pri rokah mu je bila stara rodbinska knjiž-

nica, katero je z mnogimi biseri novejšega pisemništva obogatil.

Najbolj ga je pa veselilo, da je tu mogel občevati zopet s svojo dojljo Arino Rodijonovno, katero je iz svojih mladih let, ko mu je v krasnem ruskem jeziku pripovedovala razne pripovedke, tako čislal. Tudi sedaj mu je morala prepevati narodne pesni ter pripovedovati pravljice. In to je na Puškina tako vplivalo, da so takrat nastale prekrasne njegove pravljice o „caru Saltanu“, „mrtvej carevni in sedmerih vitejih“ ter o „ribiču in ribici“; katere je, kakor sploh vse svoje nove pesniške proizvode vedno čital svojej dojlji, ter zahteval nje imprimatur.

Nadaljeval je pa tu tudi Onjegina, začel in dovršil dramatično pesen „Boris Godunov“ ter spisal satirično pripovedko o „grofu Nulinu“. — In tako mu je mirno in srečno teklo življenje, mej tem, ko se je njegova slava širila od mesta do mesta ter od sela do sela po obširnej ruskej državi. Nastopil je takrat vladanje car Nikolaj, mož, ki je bil klasično izobražen in vnet za vse lepo. On je Puškina, čegar pesniške proizvode je z veliko radostjo čital, jako čislal ter sklenil poklicati ga v Petrograd, misleč, da bode to na produktivnost njegovega duha ugodno vplivalo.

Pridši v Moskvo, kjer se je imela po starej navadi pravoslavni vladarjev velike ruske države izvršiti slavnost kronanja, pokliče Puškina k sebi. Ta klic je Puškina jako neprijetno iznenadil, kajti nij si mislil družega, ko da se bode moral preseliti v Sibirijo.

A car ga je prijazno sprejel, ter mu naznanil, da mu dseje popolno svobodo, ter ga imenuje za historijografa Petra Velikega z letno plačo 6000 rubljev.

Puškin se je tedaj preselil zopet v Petrograd ter je začel izdavat spise, katere je v Mihajlovskem dovršil. Razen tega pa je zopetno svobodo porabil v to, da je potoval po ruskej državi, ter opazoval življenje narodovo v raznih njenih krajih in študiral stare spomenike.

Leta 1829. izdal je svojo najkrasnejšo epično pesen „Poltava“ in uže prej imenovano dramatično pesen „Boris Godunov“, potem pa se je pridružil ekspediciji generala Paskjeviča v Erzerum, kajti nij mu mirovalo srce, dokler nij videl še jedenkrat nebetičnih gorá kavkazskih, katere so v njegovej duši vzbujale toliko poetičnih spominov.

Vrnivši se z ekspedicije, popisal je v prekarsnej prozi celo potovanje. Ta popis razlikuje se od

V španskej zbornici stavili so nekateri poslanci predlog, naj se izreče finančnemu ministru nezaupnica, a zbornica ga nij vzprejela.

Dopisi.

Iz Trsta 23. aprila. [Izviren dopis.] V večerajšnjem „Narodu“ čitali smo dopis iz Notranjskega, v katerem nasvetuje D. za „Narodni dom“ mej Trstom in Ljubljano veliko narodno slovesnost. Ta misel je dobra in treba jo bode izvršiti. Naj vsak svoje mnenje o tem izrazi, a jaz pričnem.

Ob času tržaške razstave prirediti če „Delavsko podporno društvo“ slovesno blagoslovljenje svoje zastave, katere slovesnosti se hočejo vsa hrvatska telovadna in pevska društva udeležiti, kakor iz Istre, Dalmacije in Primorske ogromno število narodnih društev.

Da ne bode manjkalo tudi vrlih naših ljubljanskih „Sokolov“ in pevskega društva, smo gotovi.

Bi li ne bilo ugodno napraviti velikansko narodno veselico v Trstu ob času razstave, ko bi naši bratje od juga in severa prihajali gotovo tolikanj priličneje k razstavi in slovesnosti. Prostorov se ne manjka v Trstu za tako slovesnost in uspeh bi bil gotovo sijajen. Polovica dohodka, kateri bi bil ogromen, porabil bi se za „Narodni dom“, a polovica za Delavsko podporno društvo. —

Včeraj se je konstituiral v tržaške čitalnične dvorani odbor za „Narodni dom.“ V tem odboru so zastopani Slovenci, Srbi in Hrvatje. Predsednik je Hrvat, blagajnik Srb in tajnik Slovenec. Ta odbor se je sestavil iz štirih narodnih društev, namreč: „Edinost“, „Delavsko podporno društvo“ I., čitalnica in „Srbsko društvo“. Tržaškega podpornega društva II. nij nihče omenil.

Seja vseh volilnih odsekov za mesto in tržaško okolico, ki se je včeraj vršila v dvorani „Delavskega podpornega društva“, bila je prav zanimljiva. Došli so vsi v odseke izvoljeni, se okraj za okrajem debate udeleževali ter se izraževali o kandidatih in poročali javno mnenje volilcev.

Mestne volitve so se za 12 dni odložile, ker je silno reklamacij prišlo, baje čez 700, kar je lep dokaz, kak red vlada v lahonskem magistratu.

Iz Ptuj 15. aprila. [Izv. dop.] V sredo 5. aprila je imelo naše učiteljsko društvo svojo redno mesečno sejo. Navzočnih nij bilo več nego 11 udov, zaradi tega se tudi nij nikakršno prednanje vršilo, ter se za prihodnjo sejo preloži. Sklenilo se je, da bode 4. maja skupni izlet na Ptujsko goro, k čemur se vsi prijatelji šolstva najuljudneje vabijo. Po predlogu učitelja Kelca se je tudi sklenilo, naj naš zastopnik pri okrajnem šolskem svetu zahteva, da se za naše narodne šole preskrbe s slovenskimi imeni prevedeni zemljevidi, kar se je prihodnji dan pri seji okrajnega šolskega sveta tudi z večino glasov sprejelo.

navadnih potopisov v tem, da se v njem nahajajo vsi utisi, ki so Puškinu ostali v duši.

Leta 1830. podal se je na svoje posestvo Bodinovo v Nižgorodскеj guberniji. Namenil se je bil namreč oženiti, ter je hotel vsled tega urediti vse svoje imovinske zadeve. V Budinovem pa je proti svoji nameri ostal celo leto in to leto bilo je od onega časa, ko je zapustil Mihajlovskoje ter se naselil v Petrogradu najproduktivnejše.

Blešč carskega dvora in šumno velikomeško življenje bilo je na veliko kvar produktivnosti velikega njegovega duha. Car sam, ki je to opazil, hotel je Puškina k marljivejšemu delovanju spodbuditi s tem, da je sam prevzel cenzuriranje njegovih spisov, a to nij pomagalo veliko.

Jedno leto, katero je prebil v Bodinovem, pa je dokazalo, česa je Puškinu prav za prav trebalo. Za njegov duh nijso bile ozke meje mestnega življenja, ne ona pretiranost, katera vlada mej takozvanim finim svetom; — on je potreboval proste, večnokrasne narave in priprostosti, v kateri živi njena bitja.

Dovršil je torej v tem letu svojega Onjegina, ter spisal več drobnih pesnij in povestij. Tudi v

Od Kapele pri Radgoni [Izviren dopis.] (Nove toplice.) Mej mnogovrstnimi zakladi lepe spodnje Štajerske slovijo poleg žlahtne vinske kapljice slatinski vrelci, katerih notranje žile se zlasti na vzhodnej strani od Gleichenberga preko Radgone in Slov. goric do Rogatca razprostirajo. S slovečo Rogatsko slatino jela je tekrovati pred nekaj leti še malo znana, a sedaj uže na daleč in široko priljubljena in razširjena ne daleč od Radgone ležeča Radenska slatina. Iz vrelca, katerega je pred kakimi 15 leti kupil dr. Nenn za nekaj stotin, se dandenes na leto razpošilja 300 — 400 tisoč steklenic. Zares velikansk napredek, ki je v nemali hasek tudi bližnji okolici. Še pomenljivejša pa ima postati ta slatina, ker se 3. maja imajo ondu odpreti toplice ali kopališče, iz katerega uzroka se ima ta dan obhajati z zabavo (godba, tombola, ples), katere dohodek se ima obrniti v korist ljudske šole pri Kapeli. Želeti je torej iz tega namena zlasti od strani gg. učiteljev obilne udeležbe.

Iz Gorice 24. aprila. [Izv. dop.] (Zmes.) Prve letošnje črešnje bile so poslane po Andreji Šinigoji iz Dornberga dne 19. t. m. v Budapešto. Da se nij spremenilo vreme pred 20 dnevi in nij pala slana, bile bi slavne črešnje iz Dornberškega okraja uže pred 14 dnevi figurirale v ustih dunajskih kavalirjev.

Znano je, da s črešnjami naši ljudje mnogo zaslužijo, če tudi je vsa kupčija v nemško-židovskih rokah, znano pa je tudi, da mi Goričanje najslabši sad použijemo — boljši gre na Dunaj, v Pešto, na Rusko itd. Poskusili so pred leti narodni možje to trgovino nase vdobiti, a nij šlo, ker kmet ne zaupa onemu, ki mu je po rodu brat, ki govori njegov jezik. Nemec, če tudi se v svoji ošabnej nemščini iz „šklavarja“ (goriški izraz) norca dela, ta mu je pošten, ta mu je, kakor pregovor pravi, Bog.

Pred tednom dnij ustrelil se je navadni vojak tukajšnjega pešpolka Hess. Pravijo, da je baje neki stotnik brez desne roke (zgubil jo je baje v dvo-boju) tega samoumora kriv, ker je z vojak pre-oster. Jaz ne verujem tega, nego si mislim, da se je mlademu fantu malo preneumno zdelo še dalje nositi puško na rami pa sabljo pod pasom in šel je z prestreljeno glavo tja, kamor pojdemo vsi. —

Veliko senzacijo pa je napravila po mestu razširjena vest, da se je v soboto 22. t. m. utopil v Soči (se ve, da samovoljno) jedva 21letni suplent tukajšnje c. kr. realke. Mladenč bil je iz Kormina doma, baje jako talentiran in mej goriškimi Italijani zelo priljubljena osoba.

V četrtek večer je še v gostilni „pri zlatem angelu“ prav dobre volje večerjal ter proti svoji navadi 4 kvartine vina popil. No, napravil je i on prostor za družega, saj jih v zdanjem času gotovo ne manjka, ko je svet tako učen.

Naučni minister Conrad je bil pred kratkim

poslednjih odlikoval se je po krasnem jeziku, mojsterskem slikanju značajev ter naravnem nepretiranem popisovanju, tako da se more reči, da je Puškin še le pokazal ruskim novelistom, kako mora biti novela ali povest iz narodnega življenja osnovana.

Leto 1831. bilo je pa usodno za Puškina, kajti ne le, da je s tem letom skoro popolnem ponehalo njegovo pesniško delovanje, imelo mu je biti odločilno tudi za življenje. Oženil se je bil namreč z Natalijo Gončarevno, katera je zaradi svoje izredne krasote slula po vsem Petrogradu.

Prijatelj mnogim plemenitaškim rodbinam živel je Puškin v Petrogradu v velikih sijajnih razmerah. Dal je prirejati velike gostije, in sijajne soireje in v njegovih salonih, v katerih je mej množico elegantnih dam sijala s svojo lepoto Natalija Gončarevna jednako danici mej zvezdami, shajalo se je mnogo gospode iz najvišjih krogov tedanje petrogradske družbe. Posebno rad in mnogokrat pa je zahajal k Puškinovim baron d'Anthès, mlad Francoz, katerega je holandski poslanec Heeckeren, nemajoč sam otrok, posinovil.

Znano je, da se ne manjka nikjer hudobnih jezikov in da pred njimi poštenje nobenega človeka

časom tukaj v privatnih zadevah, kakor pravijo, a vodja tukajšnje c. kr. gimnazije g. Pantke se je baje v fraku in cilindru potil, iskaje eksclenco po mestnih hôtelih, in kdo je vsega tega kriv? Šolski sluga, ki je nekdanj dejal: „wenn sie wollen mit dem herrn director sprechen, kommen sie nach drei uhr!“ Pa je zares sitno, da minister potuje v Gorico in da predsedniku „schulvereina“ ne piše, naj ga počaka na kolodvoru.

Goriška čitalnica se je z nemško „Concordijo“ popolnem zaradi skupnega stanovanja in skupne dvorane porazumela. Jeden dan so gospodarji dvorane Slovenci, drugi dan pa Nemci in tako dalje skozi vse leto. Čitalnica je Concordiji za to vsakodrugodnevno last dvorane odstopila sobo na ulico, kjer je zdaj slovensko bralno in podporno društvo. No, časi se spreminajo in z njimi i mi „vrli“ goriški Slovenci.

Bližajo se volitve, politično društvo „Sloga“ je pa zavita, kakor mlado dete in uže se čujejo imena kandidatov, kateri so vse drugo, nego prijatelji Slovincem. Pa vsaj tudi nijmamo pravih narodnih mož na Goriškem, kateri bi stvar v roke vzeli in tako se nas je lotila neka lenoba, zasplost v narodnem življenju.

Po soški dolini tudi podpisujejo županje peticije za upeljavo slovenskega jezika v c. kr. urade in šole, le Kanalski župan oča Halnig nij podpisati hotel; mož uže ve, zakaj ne.

Vsaj je baje rekel neki c. kr. namestnik, „kedaj in kateri ne vem“, nekemu učitelju „sie sind der Mörder der Kinder, weil sie diese nicht deutsch lehren!“ Za istinitost tega abotnega izreka nijsem porok, a govorilo se je tedaj tako.

Denes so pokopali dobro znanega in priljubljenega trgovca z železom J. Miheliča. Mož bil je brez politične barve, a pravičen. Spored je bil veličasten in goriške Italijane je gotovo ježilo, ko je veteranska godba z Prvačine spremljala umrlega, ki je bil častni ud veteranov, a fantje, kateri so vsi narodni, zaigrali so vrnivši se od pogreba slovansko: „Banovci“. No vsaj do tega smo vender prišli, da lahko italijanisi malo „pod nos“ zagodemo, da sprevidijo, da Gorica še vender do zdaj nij italijanska. B.

Občni zbor „Glasbene Matice“.

II.

Tajnikovo poročilo se sprejme na znanje in ker nihče nič ne omeni o njem, poroča gospod blagajnik Stegnar o društvenem premoženju sledeče: dohodkov je imelo društvo prete-

čeno leto	852 gld. 53 kr.
stroškov pa	752 „ 50 „
torej ostane gotovine	100 gld. 3 kr.

ustanovnina znaša 1000 gld. in je naložena pri podpornem obrtniškem društvu na knjižico 224.

V dopolnitev blagajničnega računa naj sledi

nij zavarovano. Najbolje pa se pokaže to, kadar je ob jednom zavist oni motor, ki hudobno govorjenje nsrekuje. In tako je bilo menda tudi tu. Petrogradska „lepša polovica človeštva“, katerej je zavist krčila srce, ker se je Natalija Puškinova pred vsemi odlikovala s svojo lepoto, iznašla je kmalu, da mladi baron d'Anthès zahaja k Puškinovim le zavoljo krasne gospe. Najprej se je ta govorica kolportirala le tajno, a „cronique scandaleuse“ polotila se je je naposled in kmalu se v Petrogradu nij o družem govorilo. Nesramnost je dospela tako daleč, da je Puškin jel dobivati pisma, v katerih se je na nedostojen način govorilo o časti njegove soproge.

Da bi se temu škandalu prišlo v okom, zabranil je baronu d'Anthèsu daljno obiskovanje, dasi je o časti in poštenji svoje soproge bil popolnem prepričan. A tudi to nij pomagalo, kajti hudobni jeziki, ki so se menda zarotili, Puškinu odvzeti srčni mir, tudi sedaj še nijso mirovali in mnogoštevilna anonimna pisma nijso izostala. Pozval je torej mladega Francoza na dvoboj, toda ta se nij dovršil, ker so ga prijatelji obeh zabranili, trdeč, da je baron d'Anthès zahajal v njegovo hišo z namenom, da bi se oženil z njegovo svakinjo Katarino Gončarevno.

tu še nekoliko statističnih podatkov, iz katerih naj slavni občni zbor posname, kako se občinstvo in slovenski narod sploh zanima za slovenski glasbeni zavod.

Častnih članov ima Glasbena Matica g. dr. B. Ipavca, g. Ivana pl. Zajca in g. A. Nedveda. Izgubo častnega člana g. dr. J. v. Bleiweisa je uže g. tajnik poprej v misel vzel.

Ustanovnikov šteje Glasbena Matica razen umrlih 3 gg. dr. Bleiweisa, grofa Barbota, dr. Coste in razen 2 članov, katera sta odstopila, še 19. Pred kratkim je visokočastiti gospod in vrli rodoljub g. dr. Zupanec kot ustanovnik pristopil ter ustanovnino v znesku 50 gld. takoj vložil; za to naj slavni zbor izreka požrtvovalnemu gospodu dostojno slavo! Torej je sedaj 20 ustanovnikov. Razen jednega so vsi sedanji ustanovniki popolno vplačali svojo ustanovnino. Vsota ustanovnine bi morala torej biti od 25 ustanovnikov 1000 gld. Do danes je v istini toliko ustanovnine naložene pri pomočnem obrtniškem društvu, a dejansveno je prave ustanovnine:

od 19 še živih à 40	760 gld. — kr.
od 3 ranjnih ustanovnikov à 40	120 " — "
od 2 izbrisanih po 10 gld.	20 " — "
od 1 deleža ustanovnikovega	10 " — "
v vsem skupaj	910 gld. — kr.

Razen te ustanovnine je Glasbena Matica dobila več podpor, in nekaj teh darov se je priložilo k ustanovnini, tako da ima društvo od pretečenih letnih dob 1000 gld. kot nedotakljivo ustanovnino prihranjenih. Ako prištejemo k tej glavnici hranilnično podporo za leto 1882. v znesku 50 gld. in zadnje dni vloženih 50 gld. gospoda dr. Zupanca, potem ima Glasbena Matica za l. 1882. vsega skupaj 1100 gld. glavnice. 200 gld. od te svote je namenjenih za delnično vložnino „Narodnemu domu“.

Poleg ustanovnikov 21, je podpornih društvenikov vpisanih 170. Od teh je 26 članov, ki so Glasbene Matici največ po jeden letni prinesek dolžni. Z ozirom na večkratno dopisovanje nij nadejati se, da bi Glasbena Matica dobila kdaj te zastanke; zato bode za tekoče leto 1882. brž ko ne treba 20 članov izbrisati, kar moramo jako obžalovati, kajti ko bi nam ne bilo vsako leto treba te rakove bolezni konstatovati, imela bi Glasbena Matica nad 600 članov in prihodkov vsako leto nad tisoč goldinarjev samo od podpornih članov.

Zanimalo bode tudi slavni občni zbor, ako navedem tu še nekoliko statističnih podatkov. Po njih je uvideti, koliko se slavno občinstvo zanima za naš zavod. Mej 170 člani so všteta tudi društva, katerih brojimo 22, a samo 15 jih je spolnilo svojo dolžnost, za 7 društev je jako dvomno, da li nas bodo še na dalje podpirala.

Ta društva so najprej čitalnice, ki jih je pri Glasbene Matici bilo za leto 1881. samo 9. Hrvatskih pevskih društev je vpisanih 5 in jedno mej

temi je ustanovno; od 3 pa nij dobiti nobenega glasu, kar je tembolj čudno, ker se hrvatski narod v novejšem času vsega priznanja vredno zanima za naše glasbeno delovanje.

Učiteljskih knjižnic iz Kranjskega šteje Glasbena Matica samo dve, in jedno iz Štajerskega. Jedno učiteljsko društvo je prestalo, zato Matica za leto 1882. zopet izgubi jedno podporo. Dalje so pri Glasbene Matici 3 društva vseučilišnikov, potem druga društva na Kranjskem in 1 društvo na Slovenskem Štajerskem; torej skupaj 22.

Po stanu je članov 22 duhovnov, polovica pripade Kranjske, doktorjev 16, profesorjev 12, učiteljev 29, uradnikov 28, organistov 4, in okrog 100 članov družih stanov.

Ako zvrstimo društvenike po družih deželah, tedaj jih nahajamo na Hrvatskem razmeroma največ; kajti samo v Zagrebu jih je v novejšem času pristopilo 17; največjo zaslugo pri tej nabiri ima g. dr. Fon in Glasbene Maticе poverjenik g. Anton Gnezda, katera naj slavni zbor izvoli poslati.

Po družih krajih Hrvatske je raztresenih 10; torej vseh skupaj 27. Na Štajersko pripade od 170 podpornih članov 16 in 1 ustanovnik; na Primorsko 8 in s Trstom vred 12; na Koroškem je naših društvenikov samo 7, kar je jako malo, a relativno primerno.

Vsa ta števila — se ve da — ne osvetlujejo naših društvenih razmer presijajno, a na vztrajno delovanje spodbuja nas nadeja, da se bode tudi to stanje na bolje obrnilo.

Razen 3 članov na Dunaji je še jeden v Dolnji Avstriji in jeden na Ogrskem, v Bosni 2 in napovedanih 7, od katerih vsak dan pričakujemo obljubljenе novce. Tudi na Ruskem ima Glasbena Matica 2 podporna člana, ki sta naša rojaka.

Ker v pretečenem letu nijsem slavnemu občnemu zboru natančneje poročal o društvenikih, ki so na novo pristopili, naj letos dodam nekoliko statistike o tem in sicer za leto 80. in 81. Narastaj je bil posebno za leto 1880. znamenit, kajti na novo se jih je vpisalo 42 članov. Leta 1881. jih je pristopilo 21, in za tekoče leto se jih je napovedalo do sedaj 8. Da bi imeli stanovitne podpiratelje, bilo bi število članov v zadnjih treh letih narastlo na 230; a žal — da temu nij tako. V odborovem poročilu, katerega je Glasbena Matica priobčila leta 1880, kaže imenik 174 članov; mej temi je všteti 11, ki so pristopili za časa, ko je bilo poročilo v tiskarni, torej jih je bilo prej 163, a od teh je bilo 36 izbrisanih, ker razen malih izjem nijso niti na najprijaznejše opomine oglasili se, da li ostanejo člani, ali ne. — Ostalo je torej zvestih 127; ako prištejemo nove člane od leta 1880. in 81. — vseh skupaj 63, moralo bi jih biti 190 in blizu toliko jih je z ustanovniki vred.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V včerajšnje sejo prišlo je 24 odbornikov. Prišli so slovo jemati tudi vsi pri zadnjih volitvah propali nemčurski odborniki: pl. dr. Schrey, dr. Keesbacher itd. Župan Laschan prišel je črno opravljen v fraku z belo ovratnico, v dvorani pa je bilo čez trinajst let zopet nekaj poslušalcev. Na dnevnem redu nij bilo nič drugega nego verifikacija volitev pri zadnjih volitvah izvoljenih mestnih odbornikov. Župan Laschan otvoril sejo in prične pripovedovati, da so zadnje dopolnilne volitve spravile tisto stranko mestnega odbora, h katerej pripada on, v manjino in da je tedaj po parlamentarnem običaji potreba, da si zdanja večina izvoli iz svoje srede župana. Zahvaljuje se potem za izkazano mu zaupanja in pravi, da odloži županstvo v popolnem (?) soglasji s svojimi somišljeniki. Potem povabi podžupana g. Fortunona, da prevzame predsedništvo. Zdaj vstane g. Dežman in v patetičnem govoru s povzdignim glasom proslavlja osemletno delovanje odstopivšega župana Laschana in zatrjuje, da se pod nobenim županstvom še nij toliko storilo za mesto, kot pod Laschanom, da se je dobilo loterijsko posojilo, mnogo zidalo itd. Posebno odlično pa je bilo, pravi Dežman, tisto delovanje Laschanovo, katere nij nikjer registrirano ali protokolirano, to je velika pomoč, katero je dajal nobel-beračem (verschämten Armen).

Naglašja prijazno občevanje s civilnimi in vojaškimi uradi, kot posebno veliko zaslugo Laschanovo in predlaga po govoru, superlativov polnem, da mestni zbor izreče bivšemu županu Laschanu zahvalo, katera se mu tudi izreče.

Laschan se zahvaljuje za pohvalno priznanje.

Gosp. A. Dreo stavi predlog, naj se g. Laschan imenuje častnim meščanom. Brez debate se ta predlog sprejme s 14 proti 10 glasom narodnih odbornikov. — Zadnje dopolnilne volitve se potem verificirajo brez razgovora. Dr. Schaffer omeni smrti bivšega odbornika Malitscha, zbor vstane v znamenje sočutja in seja se sklene.

Ker je bila na dnevnem redu le verifikacija, bil bi g. Dreo svoj predlog staviti moral stoprav po končanem dnevnem redu, ker ne uvidevamo nujnosti. Tedaj pa bi propali nemškutarski odborniki ne smeli več glasovati in sklicati bi bili morali narodno večino. Imenovanje g. Laschana častnim meščanom se je tedaj le vtihotapilo. Sicer pa mu privoščimo odlikovanje.

Domače stvari.

— (Slovenskim županom!) Slovenske občine se po svojih zastopnikih še vedno obračajo v Ljubljano, da bi se jim v podpis izročile peticije, zavoljo ravnopravnosti slovenskega jezika pred sodnijami. Mnogim, mnogim občinam se nij moglo več ustreči, ker so peticije tistim rodoljubom, ki so jih

In v resnici se je to 1836. leta tudi zgodilo. A baron Heeckeren s to svatbo svojega posinovljenca nij bil zadovoljen in govorilo se je, da je o nekej priliki gospé Puškinovej jezno dejal: „da jej bode kmalu zmanjkalo sester, ako bo hotela vsakemu ljubimcu dati jedno za ženo.“ Ta izrek Heeckerenov je „cronique scandaleuse“ raznašala po Petrogradu in čul ga je pripovedovati tudi Puškin. Sedaj je tudi on začel sumiti o poštenji svoje soproge in iskrenosti barona d' Anthèsa. Prisilil je torej poslednjega, da ga je pozval na dvoboj.

Določilo se je, da se imata streljati s samokresi ter je bil za to odločen dan 27. januarja 1837. In prišel je ta nesrečen dan, nesrečen ne le za Rusijo, temveč za celo človeštvo, katero je v Puškinu izgubilo jednega svojih največjih veleumov vseh časov. Prvi je ustrelil d' Anthès in zadel Puškina v trebuh, da se je takoj zgrudil na tla; pozneje se pač še privzdignil ter je sedé ustrelil na d' Anthèsa, toda krogla je zadela ob gumb na prsni ter ga le lahko ranila. Hotel je še jedenkrat ustreliti, ali moči so ga zapuščale, roka se mu je tresla in v srdu svojem vrgel je še samokres ob glavo svojemu morilcu.

Ranjenega Puškina naložili so njegove priče na

sani ter ga peljali domov. Součenec njegov, podpolkovnik Dalsas, spremil ga je okolo šeste ure popoldne do doma, kjer ga je sobar vzdignil s sani ter odnesel po stopnicah. Vest, da je Puškin ranjen, raznesla se je pa po bliskovo hitro po vsem Petrogradu. Žalost, neizrekljiva žalost polastila se je vsakega Rusa in vzkipela je srd proti tujim prisiljencem, katerih nekateri so imeli celo drznost, da so junaštvo in hladnokrvnost d' Anthèsovo javno hvatili. Tedaj pa je Mihajl Jurjevič Lermontov, Puškinov učenec, takrat 23leten mladenič, pod utisom strašne vesti in vseh teh okoliščin izdal prekrasno „maščevalno pesen“, v katerej se obrača proti tujcem tako-le:

Pa se še radujejo nek'teri
In morilca kujejo še v zvezde;
Da je hladno vladal samokresom,
Z mirno roko žrtvo znal zadeti,
Da s krvjo je naša tla napojil
Pevca, nam sorodnega po pesnih.

Kri mu mirna je, kdor srca nijma,
Kaj naj bi navdušilo morilca?
Pustolovec prišel je 'z daljine,
Nij prinesel ne odnesel srca —
Iskajoč pri nas časti in križe;
Nij mu znana bila druga sreča.

Kar iskal pri nas je, to je našel,
Našel sebi drugo domovino —
Al' njegovo glejte nehvaležnost!
Vse začel prezirati je naše,
Jezik nam mrziti in navade.
Vedno in povsod je črnil narod,
Nij pri nas za drugo mar mu bilo,
Ko da v milosti je bil pri dvoru.

Maral nij za svojo domovino,
Kaj naj bi pri nas mu ljubo bilo?
Nij prijatelj mu bila hiša sveta
In nedolžnej solzi se je posmehaval,
Ljubosumje drugova netil je:
In tedaj je vmoril z drzno roko,
Je končal bogato nam življenje
Narodu ponos in up in slavo.

Dva dni ležal je Puškin v groznih mukah, trpel je tako junaško, da je dejal zdravnik Arendt: „Bil sem v tridesetih bitvah in mnogo sem videl umirajočih, toda takega nijsem videl nobenega,“ in ko mu je dr. Dahl dejal, naj se ne sramuje ječati, ker mu bode potem laglje pri srci, odgovoril je: „Nečem, ne smem ječati, žena bi me čula. To je smeha vredno, mala stvar meni. Pretrpel jo bodem, a ječati nečem.“

(Dalje prihodnjič.)

bili založili, uže čisto pošle. To tudi čuda nij, ker do sedaj odšlo je na državno zbornico več kot dve sto takih peticij. Ali da tudi občine, ki se do sedaj še niso oglasile, ne zaostanejo, prepisejo naj si naslednjo, kratko peticijo:

Visoka državna zbornica poslancev!

Mnogobrojne občine slovenske izročile so uže visokej tej zbornici peticije zavoljo ravnopravnosti slovenskega jezika pred sodnijami in zavoljo ustanovitve nadsodnije v Ljubljani. Podpisana občina.....ska strinja se s temi peticijami popolnem, jih podpira v vsakem obziru ter prosi:

Visoka zbornica naj v to vplivati blagovoli, da se pri sodnijah po Slovenskem uresniči ravnopravnost gledé slovenskega jezika in da se za slovenske pokrajine prej ko mogoče ustanovi nadsodnija v Ljubljani.

V dné 1882.

(Občinski pečat.) N. N., prvi svetovalec. N. N., drugi svetovalec.

Te peticije pošljejo naj se gospodu državnemu poslancu dr. Vošnjaku na Dunaj, ki jih bode takoj izročil državnej zbornici poslancev. Gospoda državnega poslanca napis se glasi: Dr. J. Vošnjak, Reichsrathsabgeordneter, Wien, Abgeordnetenhause.

— (Volitev novega župana ljubljanskega) bode se vršila prihodnjo soboto dne 29. t. m. v seji, katera bode ob 5. uri popoldne.

— (Ugovor.) Dr. Ivan Tavčar vložil je kot pisatelj vseh zadnjih zaplenjenih člankov ugovor proti zadnji konfiskaciji „Slovenskega Naroda“. Zanimivo je, da glavni članek, ki so ga tukaj zasačili ter tirali pod pečat, nij bil konfisciran, dasi ga je nekov dunajski list objavil v nemškem prevodu. Obravnava bode gotovo interesantna.

— (Wertheimova oljarnica) tik Zaloga pričela se bode zopet zidati, ker je sedaj, kakor čujemo, pogajanje z asekurančno družbo z dobrim uspehom dokončano. Tega uspeha veselilo se bode v prvi vrsti dotično prebivalstvo, kateremu je oljarnica mnogo koristi donasala.

— (Slovensko literarno društvo na Dunaji) ima v soboto 29. aprila svoj 10. redni zbor v Kaiserjevej gostilni „zur hl. Dreifaltigkeit“ (III. Ungarg. 27) začeni ob 8. uri zvečer z naslednjim dnevnim redom: 1. prečita se zapisnik; 2. „Pesni, povesti in pravljice iz beneških Slovencev“ (konec); čita g. A. Franko; 3. slučajnosti. — Vse prijatelje in ude vabi v to zborovanje uljudno odbor.

— (Istrska vina) bila so od nekaj uže na najboljšem glasu. Odkar je zadnja leta prestala trtna bolezen, pričel je zopet jako živahen promet z istrskim vinom, katero je močno, zdravo in ima posebno fin „bouquet“. Priliko smo imeli pred par tedni pokušati starega muskatelca iz Istre in zagotavljam, da boljše kapljice še nismo našli na slovenskih tleh in tudi drugod se ne nahaja kjer bodi kaj jednacega. Kdor hoče kupiti dobrega in finega vina, naj se obrne do vrlega rodoljuba gospoda Antona Muhe posestnika v Lokvi, blizu železniške postaje Divače. Ta gospod ima na izbér mnogo žlahtnih vin, zlasti muskatelca, malvazijo in refoško. —

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 26. aprila. (Oficijelno.) Pri Jelovidu (na jugozapadu Cerkvic) streljali so iz skrivnega kraja vstaši na oddelke naših vojakov, ki so šli po vodo. Štirje naši vojaki so bili ranjeni; vstaši zapodili so se nazaj. 26 kompanij preiskavalo je od 15. do 22. t. m. ozemlje mej Trebinjem, Ljubinjem, Nevesinjem in Gačkom, razpodile male čete vstašev, kateri so izgubili mrtve, ranjene, živež in strelivo. Ujeli so 7 vstašev.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Dunaj 26. aprila. V skupnej seji obojih delegacij sprejel se je z 59 proti 45 glasovom manjšine pacifikacijski kredit po sklepu ogrskih delegacij.

Petrograd 26. aprila. Včeraj po noči uničil je velik požar mnogo židovskih hiš in prodajalnic v Kamnjenecpodolskem. Škode je okolo pol milijona.

Dunajska borza

dné 26. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	76	gld.	55	kr.
Enotni državni dolg v srebru	77	„	45	„
Zlata renta	94	„	10	„
1860 državno pesojilo	130	„	50	„
Akcije narodne banke	826	„	—	„
Kreditne akcije	342	„	—	„
London	120	„	15	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	54	„
C. kr. cekini	5	„	62	„
Državne marke	58	„	75	„
4% državne srečke iz l. 1854	119	„	75	„
Državne srečke iz l. 1864	172	„	50	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	„	20	„
Ogrska zlata renta 6%	119	„	90	„
„ 4%	89	„	15	„
„ papirna renta 5%	87	„	50	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	114	„	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	„	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	„	60	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	„	—	„
Kreditne srečke	100	gld.	178	„
Rudolfove srečke	10	„	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	133	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	„	25	„

Zahvala.

Za obilo nam izkazano sočutje ob boleznih in smrti nepozabljive soproge, oziroma matere, hčere, sestre in svakinje, gospe

Josipine Kraigher, roj. Šapla,

izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo, posebno pa častitim gospod in gospicam, ki so pri pogrebni slavnosti sodelovali, potem gospodom pevcem tukajšnje čitalnice in vsem drugim, ki so dragej umrle izkazali zadnjo čast.

Postojina, dné 24. aprila 1882.

(263) Žalujoči ostali.

Senzacijska zatožba vsled požara gledališča na Ringu na Dunaji

proti ravnatelju Fr. Jaunerju, odstopivšemu županu dr. pl. Nevaldu, c. kr. policijskemu svetniku Landsteinerju itd. itd. Stenografično poročilo izide v 5-6 zvezčkah à 30 kr. Naročnike sprejema iz razpošilja natanko po izidu

(260—1) J. Giontini v Ljubljani.

Umetne (55—21) zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel, poleg Hradeckega mostu, v I. nadstropji.

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet,

pomagajo takoj, če ima človek krč v želodci, migréno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v pr. ih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kislino. Davici in tifusu vzamejo vso zlobo in vročino, če se zavzivajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar g. J. Svoboda v Ljubljani, à flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247—84)

Tuji:

26. aprila.

Pri Slonu: Braume z Dunaja. — Hladek iz Novega mesta.

Pri Malič: Lang, Bach z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Kramer iz Šasina. — Wresitz iz Leskovca. Gnezda iz Celja.

Kopel TOPLICE na Dolenjskem

se odpre dne 1. maja: jako cena dovoznja z železnico od Ljubljane, Litije, Krškega, s pošto v Toplice vsak dan. Soba v kopelišči 70 kr. do 1 gld., kopel 15 kr., Table d' hote 60 kr. Za dobro jed, pijačo in postrežbo skrbi in garantuje

(262)

Kulavie.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživljajoče in na pravi zobe blesteče bele, à 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim uspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

(162—12) Anton Slama, župnik. Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Vabilo k udeležitvi

dobitnih šans velike, od hamburskega mesta garantovane denarne loterije, v kateri se mora

8 milijonov 940.275 mark

v teku nekaj mesecev gotovo dobiti.

Novi, v 7 oddelkov urejeni igralni načrt ima mej 93.500 lozi 47.600 dobitk, in sicer oziroma

400.000 drž. mark,

posebno pa

1 dob. à mark 250.000	3 dob. à mark 8000
1 „ „ 150.000	3 „ „ 6000
1 „ „ 100.000	54 „ „ 5000
1 „ „ 60.000	5 „ „ 4000
1 „ „ 50.000	108 „ „ 3000
2 „ „ 40.000	264 „ „ 2000
3 „ „ 30.000	10 „ „ 1500
4 „ „ 25.000	3 „ „ 1200
2 „ „ 20.000	530 „ „ 1000
2 „ „ 15.000	1073 „ „ 500
1 „ „ 12.000	101 „ „ 300
24 „ „ 10.000	27069 „ „ 145
	itd. „ „ itd.

Žrebanje dobitk je po načrtu uradno določeno. Za prihodnje prvo žrebanje dobitk te velike denarne loterije v lja

celi orig. loz le 6 mark, ali gl. 3.50 avstr. bank. pol orig. loza le 3 marke, ali „ 1.75 „ „ četrt orig. loza le 1 1/2 marke, ali kr. 90 „ „ ter se ti od države garantovani originalni lozi proti posiljavi svote v gotovini ali po nakaznici, ali pa proti povzetju zneska v najoddaljenejši kraje franco razpošiljajo. Manjše svote morejo se priposlati tudi v pisnih markah.

Hiša Steindecker je v kratkem času svojim interesentom izplačala velike dobitke po mark 125.000, 80.000, več po 30.000, 20.000, 10.000 itd. in je s tem pripomogla k sreči mnogovrstnih rodbin.

Uloge so v primerji velikim dobitkom jako nezatne ter se mora le priporočati, da se jedenkrat sreča poskusi.

Vsak udeleženec dobi pri naročbi uradni načrt, iz katerega se razvida razdeljenje dobitkov in dotičnih razredov, kakor tudi uloge, in po vzdigovanji dobitk oficijalni listek vzdignjenih števil.

Dobitki se izplačujejo točno pod državnim poročtvom ter se morejo na direktno vposlanje ali na željo interesentov z mojimi zvezami na vseh večjih tržiščih Avstrije izplačati.

Naročila naj se povratno in vsakako

pred 15. majem t. l.

zaupno pošljejo na trdno staro tvrdko

Josef Steindecker,

Bank & Wechselgeschäft, Hamburg.

P. S. Hiša Josef Steindecker — poznata kot solidna in rečna — ne potrebuje posebnih reklam; te zato izostanejo, na kar se čestito občinstvo opozarja. (258—1)

GRAND THEATRE MECANIQUE.

Arena na cesarja Frana Josipa trgu.

Jutri v četrtek

dve briljantni predstavi.

Začetek prve ob 4 1/2 uri popoldne, druge ob 7 1/2 uri zvečer.

Program: „Vihar na morji“.

V petek nij predstave zaradi priprav.

Spoštovanjem Fr. Gierke.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.